

Duhovnik.

Slabost človeška je zares velika,
Da k dnevu tak viсоcega svetnika
S'cer kupiti vsak ima kakor stvar,
Pomenk navade pa jim c'lo ni mar.
Da ta večer bi zbudil jim občutek,
Da vsako ljubo uro, vsak trenutek,
Na nje izliva večno dobri Bog
Darove svojih milostljivih rok!

Pavliha.

Miklavž, kar tukej je ljudi,
Pa vendar tvoj vsakteri ni;
Le čuj i primaruha kmalo,
Kaj mojih je, se bo skazalo;
Treré, treré, Ljubljana bela!
Treré, treré, Ljubljana cela!
Le glej jih, tebi vkljub za mano
Treré jih žene skoz Ljubljano.

Gospodična.

Miklavža sem zbrala, kupila sladčic,
Kupila sem parkeljna dimastih lic,
Kar mojim sestricam Miklavž bo podelil:
Še zalih Krajničic bom eno kupila,
Ki sim jo pa družimu kom' odločila,
Z njo ljubega mojega bo razveselil.

Druga gospodična.

Le šali, le šali, pa z zalo Krajnico
Mu dala na zadnje boš svojo ročico.

Perva gospodična.

Ti jezik hudobni, ne misli, kaj pravi,
Od svoje ročice raj kaj mi povej —
Pa hiti, Krajnice 'scer pred nama spravi,
Kot medve kupiti vtegnile bi kaj.

Branjevec.

Kupujte gospoda, ker čas potekuje,
Kupujte gospoda, res zadnji je čas;
Miklavž že po celi Ljubljani daruje,
Močno se je bati, da zgrešil bi vas.

Konc. 1854.

(Konec.)

Pa nobenega ne.

(Str. 149.)

Trije me ljubijo,
Trije me snubijo.

Prvi je bogat kmet,
Oču bi bil ljub zet.

Drugi je priden bolj,
Materi bolj po volji!

Tretji je mlad soldat,
Jaz bi ga tla jemať.

Pa mi je glas prišel,
Da bo na vojsko šel.

Ktere mi silijo,
Mi jih ne usilijo.

Kter'ga pa jaz želim,
Tist'ga pa ne dobim.

Jaz pa že rekla sim,
Da bom odrekla vsim.

2. aprila 1856.

O b r a z 9.

(Str. 182)

Kukavica skrita
Med veje zelene
Po širocem logu
Veden kuku žene.

Kakšna se zgodila
Tebi je krivica
Da nenehom tožiš
Temnosiva tica?

O saj vem, zakaj se
Žalostno oglašáš;
Čula prej si mene,
Zdaj me oponašáš.

9. junija 1857.

